

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/1825
van het repertorium

Nr. 311 P 2003
van het parket-generaal

- URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12^{de} kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te op
landbouwer,
wonende te

beklaagde

2.
geboren te op
arbeidster,
wonende te

beklaagde

beklaagde sub 1 aanwezig en bijgestaan en
beklaagde sub 2 vertegenwoordigd door Mr.
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

De eerste en de tweede

A/

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 20 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42),

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste en de tweede, als medeëigenaars van de gronden, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd, de eerste, als strafrechtelijk verantwoordelijke en zaakvoerder van die als opstalhouder tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerende goed gelegen te , gekadastréerd als ..

eigendom van

te

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

1. tussen 1 september 1994 en 12 december 1997:

de eerste: te hebben uitgevoerd
en
de tweede: te hebben gedoogd

2. de eerste: van dan af te hebben instandgehouden tot minstens 1 maart 1999

namelijk :

- sletfsilo, links van de loods vermeld onder tenlastelegging B, met volgende afmetingen 12,8 m x 30 m en wanden met een hoogte van 1,1 m en een dikte van 0,14 m

- vloer gegoten in beton en gelegen voor de loods en sleufsilos met een oppervlakte van 38,6 m x 15,2 m
- vloer gegoten in beton en gelegen naast de loods met een oppervlakte van 45,2 m x 35,5 m
- verharding van de toegangsweg met steenslag en asfaltlaag
- bermen langsheen de perceelsgrenzen, met een hoogte van 1,5 tot 2,5 m en breedte variërend tussen 2 en 3 m.

De eerste en de tweede

B/

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 20 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42),

in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herselt van 1 augustus 1994 en 15 mei 1995,

de eerste en de tweede, als medeëigenaars van de gronden, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd,

de eerste, als strafrechtelijk verantwoordelijke en zaakvoerder van _____ die als opstalhouder tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerende goed gelegen te _____ ,
gekadastraerd als _____

eigendom van _____

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

A. tussen 1 augustus 1994 en 12 december 1997:

de eerste: te hebben uitgevoerd
en
de tweede: te hebben gedoogd

en

B. de eerste: van dan af te hebben instandgehouden tot minstens 1 maart 1999

namelijk: de bouw van een loods met een oppervlakte van 30 x 18,5 m
 - met gevel in grijze betonplaten i.p.v. rode baksteen
 - zonder poort in de achtergevel
 - met kleine opening in de zijgevel
 - met als bestemming "mestverwerkend bedrijf" terwijl in de bouwvergunning de loods als bijgebouw voor een kippenstal werd omschreven.

overgeschreven te kantoor der hypotheeken, op 27 april 2000,

3.972 frank, de hypotheekbewaarder (get)

het onroerend goed toebehorend aan ingevolge deling van 07.09.88 notaris

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 17 februari 2003 door beklagden opzichtsens alle beschikkingen hen betreffende
- op 17 februari 2003 door het Openbaar Ministerie wat betreft alle beschikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 10 februari 2003 door de correctionele rechtbank van Turnhout, 14^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Beveelt de aanpassing van de tenlasteleggingen die in de dagvaarding is geslopen in die zin dat de voormelde tenlasteleggingen A en B dienen te worden aangevuld na de zinsnede met: "... en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art.42)"

eveneens dient te worden toegevoegd: "thans strafbaar gesteld overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1, 146, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 18/5/1999" (gew. bij decreten van 28.09.1999, 22.12.1999, 26.04.2000, 08.12.2000, 13.07.2001, 14.12.2001 en 01.03.2002).

Verklaart de feiten A1 en BA lastens tweede beklaagde gelegd bewezen.

Stelt vast dat tweede beklaagde in de voorwaarden verkeert om te genieten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Zegt dat de uitspraak van de veroordeling zal opgeschort worden met een proeftijd van een jaar, zonder voorwaarden.

Veroordeelt eerste beklaagde wegens de vermengde feiten A1, A2, BA en BB tot een geldboete van 100 Euro gedeeld door 40,3399.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht wordt op 495,79 Euro.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van 30 dagen.

Verleent gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor de gehele opgelegde geldboete.

Verwijst beklaagden hoofdelijk tot de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 140,05 Euro.

Verwijst beklaagden IEDER tot betaling van een vergoeding van 25 Euro.

Verwijst eerste beklaagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot betaling van een bedrag van TIEN EURO verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op VIJFTIG Euro.

En rechtdoende op de schriftelijk vordering van de stedenbouwkundige inspecteur:

Stelt vast dat de gevolgen van het stedenbouwkundig misdrijf werden geregulariseerd ingevolge het vrijwillig slopen van de loods zodat

de gevorderde herstelmaatregel op dit vlak niet kan worden bevolen.

Verklaart de herstellvordering van de gemachtigde ambtenaar (thans stedenbouwkundige inspecteur) d.d. 21/01/1998, voor het overige ontvankelijk en gegrond, met name dat beklaagde veroordeeld wordt om binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, over te gaan tot herstel van de plaats, gelegen te

- , kadastraal gekend als
 , in de vorige staat door
- het slopen van sleufsilos
 - verwijderen van alle beton- en andere verharding
 - verwijderen van de bermen langs de perceelgrenzen
 - afvoeren van alle afbraakmateriaal
 - het terrein aanvullen met goede teelaarde

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval huidig vonnis binnen de voormelde termijn niet ten uitvoer werd gelegd, daarin te voorzien op kosten van beklaagden.

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot betaling van een dwangsom van 25 euro per dag vertraag in de uitvoering van voornoemd bevel tot herstel in de oorspronkelijke staat.

* * *

I. Procedure

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. , advocaat bij de balie van .

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie ter zitting, dienen de feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, het volgende blijkt:

- dat de loods, sleufsilos, verhardingen in beton en bermen langs de perceelsgrens gelegen zijn in agrarisch gebied zoals voorzien bij het gewestplan dat is goedgekeurd bij K.B. van 28 juli 1978;
- dat op 15 mei 1995 een bouwvergunning is afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen voor het bouwen van een stal voor kippen op droogmest, een kelder voor vloeibare mest en een loods voor de opslag van droogmest;
- dat de loods voor de opslag van droogmest niet conform de bouwvergunning is opgericht en dat de sleufsilos zonder vergunning werd opgericht alsook de betonnen verhardingen en de bermen langs de perceelsgrenzen.

1. wat betreft de oprichting (tenlasteleggingen A1 en BA)

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten voorzien onder de tenlasteleggingen

A1 en BA zoals hiervoor geactualiseerd, bewezen gebleven in hoofde van beide beklaagden.

Beklaagde is zaakvoerder van in wiens opdracht de wederrechtelijke constructies zijn gebouwd. Beklaagde is in deze hoedanigheid als strafrechtelijke verantwoordelijke van de vennootschap gedagvaard. Ten onrechte beroept beklaagde zich op art. 5 SW stellende dat verantwoordelijk is voor de inbreuken en niet de zaakvoerder. Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

Beklaagde is mede-eigenaar van de grond en heeft een recht van opstal verleend aan waarvan beklaagde de zaakvoerder is. De opgerichte bouwwerken zijn in opdracht van de vennootschap uitgevoerd. Beklaagde heeft als mede-eigenaar zeggenschap over het onroerend goed ook al heeft zij een recht van opstal verleend aan de vennootschap. Het misdrijf van oprichting van wederrechtelijke constructies bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van wederrechtelijke uitgevoerde werken een einde te maken. Dit betekent dat, ongeacht de beperkingen die zij ondergaat in de uitoefening van haar zakelijk recht doordat zij niet over de illegale werken kan beschikken, krachtens haar recht als mede-eigenaar zeggenschap heeft over de zaak en het nodige moet doen om aan de illegale toestand een einde te stellen of te doen stellen.

2. Wat betreft de instandhouding (tenlasteleggingen A2 en BB).

Nu de kwetsieuze bouwwerken niet liggen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, voor de instandhouding van de werken de strafsanctie niet geldt (tenlasteleggingen A2 en BB).

3. Straftoemeting

De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A1 en BA zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Het Hof is van oordeel dat de redelijke termijn niet overschreden is en dat de procedure zijn normaal verloop heeft gekend.

Gezien beklaagden de wederrechtelijke toestand deels hebben geregulariseerd en deels de wederrechtelijke constructies hebben verwijderd, is het Hof van oordeel dat beklaagden ondertussen een andere ingesteldheid hebben aangenomen ten opzichte van hun maatschappelijke plichten zodat het aangewezen is met betrekking tot de feiten aan ieder van de beklaagden het voordeel van de opschorting toe te kennen. De duur van de opschorting dient bepaald op drie jaar teneinde een nuttige preventieve werking te verkrijgen.

De herstellvordering

De herstellvordering van 21 januari 1998 is thans zonder voorwerp geworden aangezien beklaagden een regularisatievergunning bekwamen zoals de stedenbouwkundige inspecteur in zijn brief van 1 maart 2006 bevestigt.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het

decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 91 van het K.B. van 28 december 1950

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert de feiten zoals hoger uiteengezet (pagina 7);

Hervormt het bestreden vonnis;

Verklaart beklaagden schuldig aan de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A1 en BA en verleent aan hen beiden de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Zegt voor recht dat in hoofde van beide beklaagden wat betreft de tenlasteleggingen A2 en BB er geen strafsancie meer geldt en ontslaat hen uit dien hoofde van rechtsvervolging;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

De herstellvordering

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp;

De kosten

Veroordeelt beklaagden ieder tot de helft van de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 218,16 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZESENTWINTIG APRIL TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Raadsheer wnd. Voorzitter

Raadsheer

Plaatsvervangend Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier